

vi virkelig ere af den Mening, at findes der en eller anden Dygtighed, en fremragende Kapacitet, bør han vælges ind baade i Sogneraad og Amtsråd, selv om han ikke svarer nogen høj Skat til Kommunen eller Amtet, men det kunne vi jo ikke gjøre, naar vi have en Valgbarhedsceensfus. Begrundet i, hvad jeg saaledes har sagt, maa jeg udtale, at, hvis det høie Thing ikke skulde vedtage Mindretallets Forslag, hvad det vel ikke er synderligt Haab om, agter jeg at stemme mod Loven. Jeg tror ikke, at den vil gjøre noget Gødt, men jeg tror, tværtimod, at den vil kunne gjøre meget Ondt. For mig staar det saaledes, at den er særlig skiftet til at vække Splid og Misnøie mellem de forskjellige Samsundslag i vort lille Land, og jeg mener ikke, at vi her i dette Thing skulde anvende vor Tid og vore Kræfter dertil. Jeg tror, at vi hellere burde anvende dem til at fremme Enighed og Tilfredshed. Jeg skal til Slutning opfordre det høie Thing til at stemme for Mindretallets Forslag. Jeg tror, at den der gaar med smaa Skridt, gaar sikkest og bedst, og Ingen vil kunne negte, at det i alt Fald indeholder en stor Indrømmelse til Flertallets Tanke.

Ordf. Sa, jeg har den Bøielse, at det høie Thing begynder at blive noget træt af denne Forhandling, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte Punkter, som efter min Mening ikke hidtil ere bleve tilstrækkelig fremdragne. Jeg skal ikke indlade mig paa Spørgsmaal om, hvorvidt Kommunen er en Skattefreds, et Samsund eller et Interessentstab. Jeg tror, at vi Alle maa erkende, at de Mænd, der vælges af denne Skattefreds, dette Samsund eller dette Interessentstab, vælges til at varetage dets Anliggender, og at disse Anliggender væsentlig vilde være af økonomisk Natur. Naar man gaar ud fra dette, finder jeg det fuldstændig berettiget, og den Sætning, der er udtalt af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Købst), fuldkommen sand, at, naar man opstiller Skatteydere som Betingelse for Valgret, bør enhver Skatteyder have Ret til at vælge. Denne Sætning erkjender jeg og er for saa vidt aldeles ikke nogen Forsvarer af den nuværende Tilstand i

Kjøbenhavn, hvor en Del Skatteydere ere udelukkede; men jeg tror ogsaa, at, naar man saaledes gaar ud fra Skatten som Basis, følger tillige deraf, at den større Bidragyder bør have den større Indflydelse. Det gaar ikke an at sige, at Enhver, der betaler Skat til Kommunen, bør have Valgret, og saa faktisk indrette det saaledes, at den, der betaler mindst, faar en udelukkende Indflydelse; det bliver kun en Lighed paa Papiret, naar man indretter det saaledes, at den større Del af Bælgerne, som er den mindst ydende Del af Skatteyderne, kunne sætte alle Valg igjennem, thi da har man givet dem alene Magten, og da har man altsaa i Virkeligheden skabt en Ulighed — og det til Glæde for dem, der bidrage mest til Kommunens Fornødenheder, medens man prætenderer at skabe en Lighed. Jeg kan derfor meget godt følge de Herrer, der ville søge at udvide Valgretten til alle Skatteydere, naar de saa vilde gjennemføre Principet konsekvent og paa en eller anden Måde søge at skaffe en Egevegt til Veie. Det har man gjort i Landkommunalloven ved at dele Bælgerne i to Klasser. Om det er sket netop paa den heldigste Maade, skal jeg ikke indlade mig paa — dertil kjender jeg for lidt til de faktiske Forhold —; men med Hensyn til de kjøbenhavnske Forhold har det tidligere i Folkethinget foreligget Forslag til at udvide Valgretten til Alle, men da tillige paa samme Maade, som det er sket i Landets øvrige Kommuner, dele Bælgerne i to Klasser. Men det gik ikke igjennem. Om man giver de mest Betalende eller de mindre Betalende den større Del, er mig ligegyldigt, det vil ikke gjøre synderlig Forandring i Forholdene. Men ad denne Vej vil det kunne opnaas, at Valgretten udvides til Alle, medens man paa samme Tid sikker sig imod, at de mindre Skatteydere blive enerådige over Kommunens Anliggender. Naar man nu siger, at Stillingen i Kjøbenhavn er en saadan, at det ikke vil være forbundet med synderlig Fare, at det ikke vil gjøre nogen synderlig Forskjel, om man udvider Valgretten fra at omfatte dem, der have 500 Rd., til ogsaa at omfatte dem, der kun have 400 Rd., saa siger jeg: Ganske vist, ikke for Dets Skyld! Jeg har i Kjøb-